

Шкільними стежинами

*Спитай у тата чи у мами,
Які професії у них..
Професій в світі є чимало –
Сповна їх вистачить на всіх..
Учитель, лікар чи геолог,
Тисьменник, слюсар чи кресляр –
Всі називають головною
Одну професію – школяр!
Бо всім відомо, що без школи,
Без знань, що мусиш там набуть,
Не станеш у житті ніколи
Тим, ким в дитинстві мрієш бути!*

Діти, школа, вчителі... Слова усім відомі і знайомі. Але в кожного свої спогади, емоції, почуття викликають вони. Найчастіше — це дитинство, сміх радість спілкування з друзями-однокурсниками, веселі ігри, уроки, перерви, свята, походи... І вчителі, які спливають час від часу у твоїй пам'яті до кінця твоїх днів; від яких ти взяв щось для себе; слова, сказані ними, живуть в тобі і ти звертаєшся до них навіть у зрілому віці. Дивно, але так воно і є. Нікуди від цього не дінешся. Школа... Колись ти бурхливо жив у ній, учився, швидко ріс і мужнів, а тепер вона живе в тобі тихо і непомітно, але завжди присутня, готова зринуть у пам'яті в будь-яку хвилину. І деколи хочеться повернутися у її багатоголосся і дзвінку радість, у ту дитячу безтурботність, де все було так просто і легко. Хочеться відчувати той політ фантазії на грані здійсненності. Це справді найкращі роки у житті людини. Тому й приходять ці думки з таким теплом і легкістю, тому й не забуваються шкільні роки. І хочеться сказати про школу і вчителів найкращі слова.

*Школа — велика дитяча країна,
В ній відкривається білий наш світ.
Тут пізнає себе кожна дитина,
І відправляється звідси в політ.
Знань надається тут першооснова,
Жити, дружити учились ми в ній.
Школу скінчили та линемо знову
В дзвінкоголосий і радісний рій.
В школі так щиро сміятися вміли,*

Рішення легко приймалися в нас.

Впевнено всі ми до мрії летіли...

А повернутись не сила й не час...

20017 рік. Нинішня будова Золотобалківської школи відзначала своє 63 - ліття, та це не значить, що ніколи раніше в селі не було школи.

Тут була пустка. Зараз на цьому місці заклад, до якого щоранку тягнеться живий ланцюжок маленьких і старших дітей, юнаків і дівчат, а поміж них, то з'являються, то посміхом зникають, поспішають до школи ті, хто сіє розумне, добре, вічне.

У листопаді місяці 1954 року було споруджено двоповерхову школу, а в 1967 році силами колгоспників добудовано ще 8 класних кімнат.

При навчальному закладі було створено інтернат для здобуття середньої освіти для учнів ближніх сіл Хрещенівки, Шевченківки та Михайлівки.

За ці роки від шкільного порога пролягла дорога в самостійне життя майже двох тисяч випускників. Вони обрали різні професії, але найголовніше – зберегли всі моральні чесноти, якими так щедро обдарувала друга домівка.

За 63 роки здійснено 61 випуск. Знання здобули 1440 учнів. Це висококваліфіковані спеціалісти різних галузей народного господарства, лікарі, вчителі, військові, юристи, працівники поліції. Серед них - воїни-інтернаціоналісти: Хорунжий В.А., Верзун М.П., Стомба О. І., Кудря В.Г.; учасники АТО: Ткаченко О.С., Горщарук Д. М., Горщарук Ю.М., Бойко Р.В., Красніков К.С., Лаханський В.А., Лаханський О.А., Красніков К.С., Нікітенко О.В., Дзюндзя В.І., Лаханський А.В., Левченко Я.О., Левченко С.О., Онікієнко П.А., Протасов Д.В., Точілін І.В.

Гордістю школи є Народний артист України, лауреат Державної премії ім. Т.Г.Шевченка Павло Федорович Громовенко.

64 випускники нагороджені золотою та срібною медалями.

Сьогодні педагогічний колектив очолює директор школи Раєнко Вікторія Іванівна та заступник директора з навчально – виховної роботи Кудря Сніжана Ігорівна. З 18 членів педколективу 12 - випускники рідної школи: Раєнко В.І., Дзюндзя С.І., Кордіс А.О., Дзюндзя Н.В., Шлякова Г.Ф., Лисейко Н.Ф., Затуливітер І.І., Мирошніченко К.А., Мільчаковська К.В., Шрам А.В., Шрам А.А., Ватаг О.Ю.

Учні, які мають високий рівень навчальних досягнень, I семестр 2017-2018 н.р.: Мільчаковська Альона, Мамонова Вікторія, Стогній Таїсія, Коновалова Вікторія, Мирошніченко Софія, Анніч Аліна, Щербина Тетяна, Саввіна Юлія, Шрам Ольга.

Вихованці закладу освіти – активні учасники та переможці різноманітних конкурсів, акцій, змагань: Всеукраїнського конкурсу з англійської мови "Гринвіч", Всеукраїнського конкурсу знавців української мови ім. П. Яцика, Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Тараса Шевченка, конкурсів з української мови та літератури і математики «Олімпус», конкурсу авторів віршованої поезії «Поетичний вернісаж», «Поетичний камертон Ліни Костенко: патріотичні лейтмотиви», «Краща шкільна газета», Всеукраїнського природничого конкурсу «Колосок», акцій «Букет замість ялинки», «Альтернативна ялинка», "Креативна ялинка", «Гаврійський барвограй», «Знай і люби свій рідний край», конкурс «Сміється писанка у всій красі», "Акварелі райдуги", "Співуче джерельце", «Наша країна – Україна», "Джура", спортивних змагань.

Для школярів діють гуртки: «Шкіряний м'яч», «Волейбол», «Голка-чарівниця», «Калинонька», клуб «Пошук», «Співуче джерельце», «Веселка», «Золоті рученята», «Юні книголюби», «Прем'єра», «Крок до дорослості», «Феміда», «Фантазія».

У Золотобалківській ЗОШ І-ІІІ ст. працює бібліотека (завідуюча бібліотекою Бабичева І.В.), їдальня (працівники кухні: Соляр Н.М., Струговцова Л.В., Ватаг А.М.), медичний кабінет (медична сестра Яцейко Т.К.).

9 травня 1981 року відкритий музей бойової і трудової слави. Серед ініціаторів його створення співак В.Т., директор школи 1967-1981р.р., Лядник В.Й., учитель історії. Тут зібрано близько 2000 експонатів, які розповідають про далеке минуле й сучасне села. Музей є центром військово-патріотичного виховання. Працює клуб "Пошук", який очолює Кордис В.М. Юні пошуковці проводять дослідницьку роботу по збору та вивченню матеріалів про учасників Великої Вітчизняної війни – жителів села Золота Балка та учасників звільнення села від німецько-фашистських загарбників – колишніх воїнів 118, 230 і 301 стрілкових дивізій, систематично поповнюють фонди музею шляхом проведення експедицій, походів, екскурсій. Члени клубу "Пошук" переписуються із сім'ями загиблих воїнів, з учасниками визволення села Золота Балка від німецько-фашистських загарбників, колишніми воїнами 118, 230 і 301 стрілкових дивізій, а саме Шевцовим А.І.; дослідили питання "Початок Другої світової війни на Херсонщині", "Мирні жителі – жертви фашизму"; побували в кожному дворі, зібрали розповіді, спогади жителів села про роки окупації, матеріали та документальні свідчення про цивільних громадян, які загинули на території села у період гітлерівської окупації та на каторжних роботах у Німеччині. Серед

експонатів - фотографії, спогади, документи про нагородження, вирізки з газет, особисті речі фронтовиків, подарунки, сувеніри, книги, листи.

У 2017-2018 навчальному році незабутніми залишились проведені в музеї героїко-патріотичні читання “Листи з фронту”, конференції “Через роки пам’ять проростає”, “Тобі розкаже сива давнина, як край наш жив, боровсь і розвивався”, “Вклонімося мертвим і живим”.

.